

Օ Ր Օ Ր Ո Ց Ի Ե Ր Գ

(Նմանութիւն Նեկրասովի)

Քնի՛ր, դու մա՛նուկ, անմեղ սակաւին,
Քնի՛ր դու անդորր,
Խաւարը սիրեց նիրհող աշխարհին,
Քեզ օրօ՛ր, օրօ՛ր:
Ես քեզ չեմ պատմի անուշ հեքեքներ,
Այլ նեմատութիւն.
Իսկ դու քո՛ւն եղիր, քո սեւուկ աչքեր
Խո՛ւփ արա, նախօրին:

Քո հարազատ մօր երգը չէ հնչում
Օրօրցիդ քով,
Դայեակն է, աւա՛ղ, քեզ նանիկ կանչում
Իր օտար հոգով:
Խորք է քեզ համար մայրենի երգը,
Տխո՛ւր, սգաւոր.
Քո՛ւն եղիր, հոգիս, խո՛ր է այդ վերքը,
Քեզ օրօ՛ր, օրօ՛ր:

Հեռո՛ւ երկիրներ քո հայրը գաղթեց
Գիւղից հայրենի,
Եւ նենգ միջոցով շատ փող վաստակեց՝
Դարձաւ անուանի:

Իր պերն պալատում փարթամ, երջանիկ
Ապրում է այսօր.
Նա էլ չէ յիշում ազգ ու հայրենիք,
Քեզ օրօ՛ր, օրօ՛ր:

Դու կը մեծանաս անհոգ եւ անվիշ
Կեանքի մէջ փափուկ,
Եւ ժրանուհու կրթութեան ընդմիշ
Կը մնաս ստուկ:
Դու չես թոթովի մայրենի լեզուով
Քեզ անկարեւոր, —
Քնի՛ր, խեղճ մանուկ, քնի՛ր անխռով,
Քեզ օրօ՛ր, օրօ՛ր:

Հօրդ մահից յետ կը լինես ծառանգ
Դու օրինական,
Իսկոյն կ'սկսես վառել մի գեղիս կեանք՝
Ի՛նչ անասնական...
Ու կ'անհետանա՜յ քո հօր վաստակած
Ոսկին թունաւոր...
Քնի՛ր, հա՛յ մանուկ, ընդմիշ խորթացած,
Քեզ օրօ՛ր, օրօ՛ր:

Աշխարհից աշխարհ միշտ կը քափառես
Ունայն ու անմիշ,
Եւ պարծենալով դու քեզ կ'անուանես
Հայ կօմսօպոլիս...
Ա՛յդպէս դու կ'անցնես անօգուտ, դարդակ
Քո կեանքը բոլոր,
Եւ մահ կը գտնես օտար երկնի տակ,
Քեզ օրօ՛ր, օրօ՛ր:

Կ. ԿՐԱՍԻԼՆԻԿԵԱՆ